

Wanneer men zonder geweten handelt vervalt men als mens. Het is in deze samenleving moeilijk zich uit te leven naar zijn geweten. Soms komt het voor dat men handelen moet tegen zijn geweten in, om deze of gene niet te krenken, dat is ~~xxx~~ karakter en gewetenloos, maar doorgaans gaat men door als een goed mens, alsof de waarheid niet beter eenieder dienen zou en gewetenloze tot nadenken brengen. Daarom verkies ik dit laatste en tracht mijn daden met mijn geweten aan te passen, alhoewel ik soms wel vaststel het onmogelijke van 'smensen goedendwil. Zoals de partijen tegen elkaar, strijden in deze de groepjes ook, voor zoveel dit voorkomt in de B.W.P., is dit een grote kwaal voor de eensgezindheid en de ontplooiing van het Socialisme. Deze gevallen komen zelden voor in de B.W.P., omdat de partij berust op het principe " Vriendschap en Solidariteit"

met opbouwende kritiek, wie daaraan te kort komt wordt ontmaskerd, wat niet belet dat sommige er zich aan overgeven door zich opdringend aan te stellen, maar vroegtijdig tegen de lamp lopen en hun vleugels verbranden door hun tegenstrijdigheden, twisten en daden, waardoor zij zo klapwiekend anderen de weg verspreiden. Wee hen wie de eenword en het vertrouwen van de arbeiders verliest hij komt er nooit meer in deze partij bovenop. Men weet al te goed in de arbeidersmiddens, zij die de politieke rijpheid bereikt hebben, dat het merendeel der mensen strijden tegen de diktatuur, alhoewel er velen door zijn bezeten. Het komt soms voor dat een leidende kracht die zijn gedachten vooropzet niet begrepen wordt. De onmondige massa neemt aan dat de leider voor hen denkt, soms ook zullen zij die de politieke rijpheid niet bereikt hebben de leider volgen zonder controle, tot het te laat is, zodoende zullen zij onder de knoet liggen van de door hun gekozen tiraan. Het is nodig dat op iedereen en op alles toezicht wordt uitgeoefend, om misbruiken te voorkomen. Wie deze principe deelachtig is moet zulks op zichzelf toepassen en zijn handelwijze op de kameradschap afstemmen. Na enige tijd ingenomen te zijn door het organiseren van de fabriek te ~~XXXX~~ B...." The Ocean Raincoat" bevond ik mij terug te Leuven aangesloten in de B.W.P., had de toneelleiding aangenomen van de Volkskinderen, en werd aangesteld als kashouder van het Werkersverbond, dus in volle activiteit. Later werd ik toneelleider van "Excelsior", en sedert 1932 in het partijbestuur. Bij de opening van het schooljaar 1931-32 werd te Leuven een grote leemte aangewuld in het Conservatorium met een klas van voordracht en toneelspeelkunst. Drie reeds in ouderdom ~~xxxxx~~ gevorderde Leuvense diletanten, waartussen schrijver van deze, behoorde tot de leerlingen om de jongeren aan te moedigen(ik had toen 47 jaar.) De handicap met het rechterbeen belette niet in het jaar 1931-32, bedeed te worden met een 1ste prijs bij algemene stemmen van de Jury, en voor 1932-33, de prijs van uitmuntendheid bij eenparigheid. Een verschijnsel deed zich voor, die later tot verval te Leuven, van de zo bloeiende Toneelspeelkunst, zo leiden. De pretentie steeg sommige naar het hoofd en begonnen met zich te doen betalen voor hun optreden, alsof ze beroeps-